

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 89/2017
09.02.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. у вези члана 30. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Оливера Јованић, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Суботици К 651/16 од 21.12.2016. године и Кв 20/17 од 11.01.2017. године у седници већа одржаној дана 09.02.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних решења Основног суда у Суботици К 651/16 од 21.12.2016. године и Кв 20/17 од 11.01.2017. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Суботици К 651/16 од 21.12.2016. године, одређено је да се у предмету тог суда К 651/16 против окривљених ББ и ВВ, сведоци ГГ, ДД, ЂЂ, ЕЕ, ЖЖ и ЗЗ као и вештак ЕЕ не испитују поново, него да се изврши увид у записнике о њиховим исказима датим на ранијим главним претресима.

Решењем Основног суда у Суботици Кв 20/17 од 11.01.2017. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених решења, бранилац окривљеног АА, адвокат Оливера Јованић, поднела је захтев за заштиту законитости због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1), тачка 3), тачка 5), тачка 7) и тачка 11), те става 2. тачка 1), 2) и 3) ЗКП, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде Међународних конвенција и уговора и повреде права на правично и непристрасно суђење, са предлогом да Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости уважи и укине побијано другостепено решење.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, у којој је размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, те је нашао:

Одредбом члана 484. ЗКП, прописано је да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог за његово подношење (члан 485. став 1. ЗКП), а да се у случају из члана 485. став 1. тачка 2) и 3) ЗКП, мора доставити и одлука Уставног суда или Европског суда за људска права.

Када се захтев подноси због повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), окривљени преко браниоца а и сам бранилац који у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, такав захтев може поднети само из разлога прописаних одредбом члана 485. став 4. ЗКП.

При томе, обавезно навођење разлога за подношење захтева због повреде Закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), подразумева не само формално означавање о којој повреди закона се ради, већ и указивање на то у чему се она састоји.

У конкретном случају у захтеву за заштиту законитости бранилац окривљеног АА истиче да су побијаним правноснажним решењима учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3) и тачка 7) ЗКП и с тим у вези наводи да су одлуке о избору судија и тужилаца донете на нелегалан и нелегитиман начин. Надаље, у захтеву се наводи да је изрека другостепеног решења противречна сама себи и разлозима решења, да у решењу нису наведени разлози о чињеницама који су предмет доказивања, те да су наведени разлози потпуно нејасни и у знатној мери противречни и да о чињеницама које су предмет доказивања постоји знатна противречност између оног што се наводи у разлозима пресуде о садржају исправе записника, о исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника чиме су учињене битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1), тачка 2) и тачка 3) ЗКП.

Према наводима захтева нижестепени судови су донели одлуку супротну одредби члана 388. став 3. ЗКП, којом је предвиђено да ако се главни претрес држи пред другим председником већа, главни претрес мора почети изнова и сви докази морају бити поново изведени, а све ово имајући у виду да је одредбом члана 388. став 4. ЗКП, нормирано да се изузетно због протеча времена, заштите сведока или других важних разлога након изјашњења странака може одлучити да се изврши само увод у записнике о њиховим исказима.

Бранилац у захтеву даље истиче да је погрешно и непристрасно закључивање нижестепених судова да непосредно испитивање сведока и вештака не би било од утицаја на утврђено чињенично стање и да би поновно извођење тих доказа довело до знатног одуговлачења овог кривичног поступка, при чему бранилац у захтеву образлаже свој став због чега је било неопходно да се наведени сведоци и судски вештак поново испитају на главном претресу.

По налажењу овог суда захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, указује се на недозвољене разлоге подношења овог ванредног правног лека, с обзиром на то да се оспорава чињенични закључак нижестепених судова да непосредно испитивање сведока и вештака не би било од утицаја на утврђивање чињеничног стања и да би поновно извођење наведених доказа довело до одуговлачења поступка и истиче постојање повреда закона из члана 438. став 1. тачка 3), тачка 5), тачка 11), став 2. тачка 2) и тачка 3) и члана 388.

став 3. и став 4. ЗКП, које повреде нису предвиђене као дозвољени законски разлози за подношење овог ванредног правног лека од стране окривљеног, односно његовог браниоца, сходно одредби члана 485. став 4. ЗКП, због чега је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног у овом делу оценио као недозвољен.

Поред тога, из изложених навода захтева, произлази да бранилац само формално означава повреде закона због којих је подношење овог ванредног правног лека дозвољено окривљеном односно његовом браниоцу – битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1) и тачка 7) и члан 438. став 2. тачка 1) ЗКП не конкретизујући у чему се ове повреде састоје, због чега је оцењено да захтев за заштиту законитости у односу на ове повреде закона нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

У захтеву за заштиту законитости бранилац истиче и то да је окривљеном побијани правноснажним решењима повређено право на правично суђење као и да побијано решење није достављено окривљеном на његовом матерњем језику, чиме су повређена његова права гарантована Уставом Републике Србије и Европском конвенцијом за заштиту људских права и основних слобода.

Како се у захтеву браниоца окривљеног у односу на повреду људских права (члан 485. став 1. тачка 3) ЗКП), не истиче да је та повреда утврђена одлуком Уставног суда или Европског суда за људска права нити је таква одлука приложена уз захтев, то по оцени овога суда захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у односу на наведену повреду нема прописан садржај у смислу члана 484. ЗКП.

Из изнетих разлога, а на основу члана 487. став 1. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић